

[Axel Dam.]

og den næste Plakat, der kom op ved en anden Spadseresti, havde netop denne Paaskrift.

Af Indvendinger imod det foreliggende Lovforslag har jeg egentlig kun truffet paa nogle Udtalelser fra Politifolk i Interviews med „Ekstrabladet“. De er misfornøjede med den Stilling, de faar. Dette er et økonomisk Spørgsmaal og hører jo til de Ting, som det ærede Medlem Hr. Hasle ontalte, der maa behandles i et Udvalg. Naturligvis maa man ønske, at der ikke sker Funktionærer nogen Uret, og at de ikke bliver uretfærdigt behandlet, men principielt afgørende for dette Lovforslag er det ikke, da vi maa hævde, at Institutionen selvfølgelig er til for Folkets Skyld og ikke for Tjenestemændenes Skyld — saa selv om de skulde være noget misfornøjede med Ordningen, bør det ikke være det afgørende.

At Lovforslaget er et Led i Udligningen mellem Kommunerne, har jeg ogsaa været opmærksom paa og ser kun deri en Fordel. Men da disse Ting antageligt vil blive behandlet i Udvalget, saaledes at der eventuelt sker væsentlige Ændringer i Lovforslaget, skal jeg nøjes med at udtale, at vi principielt ser med Velvilje paa en saadan ensartet Ordning af Politiet for hele Landet, som Lovforslaget gaar ud paa.

Aksel Larsen: Min Forgænger her paa Talerstolen gjorde et velment Forsøg paa at genoptage Gaarsdagens Debat om Færdselsloven; men jeg vil foretrække at holde mig til det, der staar paa Dagsordenen for i Dag, nemlig Politiet. Det kunde virke noget paa-faldende — og virker noget paa-faldende —, at den socialdemokratiske Regering har saa travlt, som Tilfældet er, med at ordne forskellige Spørgsmaal i Samfundet. (Justitsministeren [Steinke]: Hvad skulde vi ellers bestille?). Justitsministeren spørger med dertil egnet Naivitet: Hvad skulde vi ellers bestille? Det er et Spørgsmaal og en Naivitet, som er naturlig for Folk, der ikke vil have noget med Socialismen at gøre, men for Folk, der ønsker det nuværende Samfund erstattet med et andet, kunde der nok findes andre Opgaver. Justitsministeren er naturligvis i en vis Træning, efter at han paa det Omraade, han har forladt, har ordnet — som det menes — den sociale Forsorg — saa kan man have forskellige Meninger om, hvor fordelagtig eller ikke-fordelagtig denne Ordning er. Men i øvrigt har Regeringen beskæftiget sig med baade store og smaa Spørgsmaal og, som sagt, vist en ganske

paa-faldende Geskæftighed. Jeg erindrer f. Eks., at vi først under denne Regering har faaet en gennemgribende Revision af Flagloven og Loven om Statstidende og om Rigets Vaaben — og jeg ved snart ikke hvad mere. Jeg synes, det burde være paa-faldende — selv om Justitsministeren ikke synes det —, for det skulde dog ikke være deres Sag, som hidtil har paastaet, at de repræsenterede et kommende Samfund og en anden Samfundsordning, at være saa ivrige efter at ordne det bestaaende Samfund.

Nu gælder det Politiet. Naar Justitsministeren siger: Ja, men hvad skulde vi ellers bestille — saa siger jeg: Man skulde ikke tage fejl af, at det nuværende Samfund ikke er Arbejderklassens Samfund, men er et kapitalistisk Samfund, at det ikke er Arbejderklassens Sag at bringe ordnede og stabile Forhold til Veje i dette Samfund; men at varetage sine egne Interesser i dette mod Arbejderklassen og Socialismen fjendtlige Samfund; og det skulde anvise et Parti, der paastaar at være et Arbejderparti, andre Opgaver end dem, vi er blevet præsenteret for, og som man har saa travlt med.

Det lyder saa smukt og bestikkende, at det er nødvendigt at faa et Enhedspoliti, for man kan ikke have den nuværende Splittethed i Administrationen og disse mange forskellige Myndigheder med de deraf følgende Kontroverser og Misforstaaelser. Men det bestikkende hører op, naar man tænker paa, at det hidtil ikke nogetsteds i denne Verden og heller ikke i Danmark er lykkedes at gennemsyre Statsadministrationen med en anden Aand end en kras konservativ, i nyere Tid nærmest en nazistisk. Den radikale Læge Moltved har for ikke saa længe siden skrevet en interessant Artikel om dette Spørgsmaal, som jeg virkelig kunde tænke mig at anbefale saavel til den højtærede Justitsministers som til de radikale ærede Medlemmers Bevaagenhed, en Artikel, hvori han gennemgaar dansk Statsadministrations personelle Sammensætning og som Resultat af sine Undersøgelser kommer til, at det viser sig, at dels er der intet synderligt gjort, dels synes det at være umuligt at faa andre Personer placeret paa udslaggivende Poster i dansk Statsadministration end reaktionære.

Noget lignende er, som vi ved, Tilfældet med Politiet, og noget lignende er naturligvis ogsaa Tilfældet med et andet af Samfundets politiske Magtapparater, nemlig Militæret. Der har ingen Udrens-